

25. april 2021 - 4. velikonočna nedelja - nedelja Dobrega Pastirja

V NIKOMER DRUGEM NI ZVELIČANJA

(Apd 4,8-12) TUKAJ

Nedeljsko berilo iz Apostolskih del je Petrovega odgovora na vprašanje velikega zbora: »Kako sta to naredila? S kakšno močjo? V čigavem imenu?« Gre namreč za ozdravljenje hromega pri tempeljskih Lepih vratih, poročilo, ki bi spadalo v sobesedilo prejšnje nedelje, pa je izostalo in je bil naveden samo del Petrovega govora začudeni množici, ki je bila priča tega ozdravljenja. Šele ko sta Peter in Janez prebila noč v ječi, kamor so ju po čudežu in oznanilu ljudstvu dali zapreti duhovniki, poveljnik tempeljske straže in saduceji, so jima zjutraj zastavili to vprašanje zbrani poglavarji, starešine in pismouki na čelu z velikim duhovnikom. Prvič se je izpolnilo, kar je Jezus napovedal bodočim kristjanom: »Kadar vas bodo vlačili pred shodnice, pred vladarje in oblasti, ne skrbite, kako bi se zagovarjali ali kaj bi rekli, kajti Sveti Duh vas bo poučil tisto uro, kaj je treba reči« (Lk 12,11-12).

Za pravilno razumevanje vrašanja, ki so ga judovske oblasti zastavile apostoloma, je treba upoštevati, da apostoli niso bili edini, ki so delali čudeže na judovsko-helenističnem področju 1. stoletja po Kr. Že Apostolska dela poročajo na dveh mestih o čarodejih in vražarjih, ki so delali izjemna znamenja (Apd 8,9-13; 13,6), pa tudi Jezus sam jih je napovedal: »Vstali bodo namreč lažni kristusi in lažni preroki in bodo delali znamenja in čudeže, da bi zapeljali izvoljene, če bo to mogoče« (Mr 13,22). Tudi razna mesijanska gibanja, ki so se množila v 1. stoletju po Kr., so pomenila za judovsko ljudstvo politično nevarnost. Poleg tega pa ob presojanju Kristusovega življenja in nauka ni bilo mogoče zanikati, da je končal na križu, kar je govorilo proti Jezusu, posebno, ker so jemali resno svojo starozavezno vero, ki je še vedno veljala. Te omembe nočejo opravičiti odločitve velikega dela Judov proti pričevanju mladega krščanstva, razlože pa vprašanje, ki so ga zasliševalci postavili Petru in Janezu.

Peter je v svojem odgovoru poudaril, da »v nikomer drugem ni odrešenja.« Odrešenje ne pomeni nekaj zasebnega, kar bi zadevalo mene samega, ampak označuje ureditev življenja in sožitja, ki zadeva vse. Zaradi tega ni redko, da

država poskuša določiti v čem je "odrešenje" ljudstva in kako ga doseči - to smo izkusili pod komunizmom. Toda država lahko obljubi samo neko blagostanje, neko varnost, neko zakonitost, neko določeno zdravstveno pomoč (v kolikor je sploh iskrena, kar pa za komunizem na moremo trditi). Samo odrešenje je več, česar pa ni mogoče zagotoviti po upravni poti: prijateljstvo, ljubezen, veselje in volja do življenja, upanje in zaupanje ... To pa lahko dá samo vera v Kristusa, Dobrega Pastirja, ki ga opisuje nedeljski evangelij, ki pa posledično tudi nalaga dolžnost, skrbeti za poklice tistih, ki bodo ta evangelij oznanjali in izvajali v življenju.